

mark som flygtninge, har været på ferie i det land, hvor de påstår at være flygtet fra. Af svaret fremgår imidlertid, at Udlændingestyrelsen ofte ikke er bekendt med, at en herboende flygtning rejser på ferie i hjemlandet, og at det derfor er svært for myndighederne at konstatere, om der finder et misbrug sted. Spørgeren er af den opfattelse, at flygtninge ikke skal kunne rejse til det land, de påstår at være flygtet fra, og i fald det sker, skal opholdstilladelsen til ophold i Danmark straks ugyldiggøres. En metode til at udelukke at herboende flygtninge rejser til det land, de påstår at være flygtet fra, er, at anføre i deres rejседokument, at dokumentet ikke gælder til rejse til det pågældende land. Normalt står der i et pas udstedt af danske myndigheder, at dette gælder for rejse til udlandet og tilbage. Tanken er, at det tydeligt i rejседokumentet anføres, at det ikke gælder for rejse til eksempelvis Somalia, hvis personen er flygtet derfra.

Svar (21/8 01)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Som det fremgår af min besvarelse af 23. juli 2001 på spørgsmål nr. S 3209 fra samme spørger, følger det af udlændingebekendtgørelsens § 7, stk. 3, at rejседokument for flygtninge og fremmedpas, der udstedes til en udlænding med tidsbegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 (asyl), forsynes med påtegning om, at det ikke er gyldigt for rejse til det eller de lande, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet, at den pågældende risikerer asylrelevant forfølgelse (rejsebegrensning). Rejselegitimationen forsynes dog ikke med en sådan påtegning, hvis udlændingen anmoder herom. En påtegning om rejsebegrensning ophæves ligeledes, når udlændingen meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, eller når udlændingen anmoder herom, jf. udlændingebekendtgørelsens § 7, stk. 4.

Baggrunden for de gældende regler vedrørende rejsebegrensning af rejседokumenter og fremmedpas er et ønske om at fremme repatriering ved i videre udstrækning at give flygtninge mulighed for at rejse tilbage til hjemlandet med henblik på at undersøge muligheden for at repatriere.

Jeg finder derfor ikke umiddelbart grundlag for at ændre de gældende regler vedrørende rejsebegrensning.

Som nævnt i min besvarelse af 23. juli 2001 på spørgsmål nr. S 3208 fra samme spørger har jeg besluttet at søge iværksat en nærmere undersøgelse af, i hvilke tilfælde og under hvilke omstændigheder flygtninge rejser tilbage for at besøge det land, de er flygtet fra.

Det overvejes for tiden, hvordan en sådan undersøgelse fra myndighedernes side i givet fald kan tilrettelægges. I den forbindelse overvejes det også, hvorvidt spørgsmålet om påtegning af rejsebegrensning i flygtninges pas skal inddrages i en sådan undersøgelse.

Spm. nr. S 3504

Til trafikministeren (9/8 01) af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Vil ministeren redegøre for, hvornår ministeren og den tidligere trafikminister blev orienteret første gang om, at SAS muligvis var i konflikt med EU's konkurrenceregler, herunder hvornår ansatte i Trafikministeriet – uanset niveauet – blev orienteret?«

Svar (21/8 01)

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Jeg kan oplyse, at ministeriet den 2. februar 2001 fik besked om, at Kommissionen havde besluttet at indlede procedure vedrørende overtrædelse af konkurrencereglerne.

Endvidere blev ministeriet efter bestyrelsesmødet i SAS-konsortiet den 12.-13. februar 2001 af den danske stats repræsentant orienteret om, at der var tale om en alvorlig sag, at der var truffet beslutning om at opsigte aftalen samt, at der var truffet beslutning om at gennemføre en undersøgelse af sagen. Disse oplysninger blev videregivet til mig.

Indtil februar 2001 forelå der således ikke oplysninger for ministeriet om, at der skulle være noget ulovligt ved den indgåede aftale mellem SAS og Maersk.